

Po návštěvě kostela v Dřetovicích jsme zajeli za dalšími malovanými okny do nebe – tentokrát do Libušína ke sv. Prokopu. Stavba z roku 1908 brala ohled na poddolování obce, je ve svém úhrnu skromnější, a to včetně novogotického mobiliáře. Ale libušínská vitrážová okna jsou parádní, podíl na tom má vedle kvalitního řemesla dílny Jana Kryšpína z Prahy (shodně jako v Dřetovicích) zejména autor jejich návrhu – Adolf Liebscher (* 1857, † 1919), známý malíř a ilustrátor, ostatně také autor fresek ve zlonickém kostele.

Máme tak před sebou „pohádkové“ zobrazení českých světců za oltářem – sv. Václava a sv. Prokopa – a sv. Jiří, který nám připomíná starobylý kostelík nad Libušínem. Ale my jsme sem přijeli za malovaným oknem se sv. Josefem, kterého si církev letos zvláště připomíná. Poslední vitráž se sv. Annou upoutá dětsky křehkou, ale přitom lehce skotačivou Marií. A tak jsme v tichosti opět obdivovali krásu oken do nebe, kolik generací tak činilo před námi... cítili jsem ej vedle sebe.

Otázkou je, nakolik jsme dnes schopni vnímat krásu, tuto přesahující skutečnost ... krásu, která, jak jsme již minule připomněli slova z románu Dostojevského, spasí svět.

OKNA DO NEBE (II.) / Z KOSTELA SV. PROKOPA V LIBUŠÍNĚ

Napsal uživatel Administrator

Pondělí, 22 Březen 2021 09:14 - Aktualizováno Pondělí, 22 Březen 2021 17:02

A ještě je třeba doplnit, že o opravu libušínských vitráží, kterou provedl Petr Dvořák z Kosmonos, se zasadil P. Bořivoj Bělík v roce 1999.

